

[Valdemar Thomsen.]

krævet, at det klart og tydeligt fremgaar af Lovens Ord, hvad Mening er. Den Omstændighed, at § 5 nu synes at kunne fortolkes efter Behag, maa være mere end Grund nok til, at man søger en klarere Formulering tilvejebragt.

De samvirkende danske Landboforeninger rejste i 1918 i en Situation, der ret nøje svarer til den nuværende, over for Skattevæsenet Spørgsmaalet om Skattepligten ved Realisation af Besætninger, idet man da gjorde opmærksom paa, at de yderst vanskelige Ernæringsforhold tvang Besætningsejerne til store Salg, og at det, der kom ind ved Salget, ikke burde betragtes som skattepligtig Indkomst, men som en Formueomlægning. Finansministeriet godkendte ved Skrivelse af 22. December 1919 i det hele og store den af Landboforeningerne hævdede Opfattelse. I Skrivelsen, der er underskrevet af selve Finansministeren, Edvard Brandes, siges det udtrykkeligt, at det vil være rigtigt og stemmende med Lovens Regler at holde de af den særlige Situation nødvendiggjorte Salg ude ved Ansættelsen af den paagældende Landbrugers Indkomst. Endskønt der efter den en Gang trufne Afgørelse ikke burde herske Tvivl om, at de af den særlige Situation nødvendiggjorte Salg burde holdes ude ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst, henvendte Landboforeningerne — jeg tror, det var de jyske Landboforeninger — sig igen for nogle Maaneder siden til Administrationen, formentlig for at faa bekræftet, at Skatteloven fortolkes paa samme Maade i Aar som i 1919. Svaret skulde altsaa synes givet, men, om Forladelse, i Stedet for at henholde sig til den en Gang trufne Afgørelse præsenterer man os for en ny stik modsat. Finansminister V. Buhl staar aabenbart i Retfærdighedssans ikke saa lidt tilbage for sin tidligere Kollega, afdøde Edvard Brandes. Til Gængæld forstaar han, maa man indrømme ham, at give sit Svar en saadan Form, at det virkelig tager sig ud af noget. Af den Skrivelse, som er optrykt Sp. 271—74 i Betænkningen til Finansloven, og som omhandler den saa meget debatterede Tekstanmærkning, faar man det Indtryk, at den Afgørelse, der er truffet ved Tekstanmærkningen til Finansloven, er en Imødekommen over for Landbruget, endskønt den afgjort er det stik modsatte.

„Det maa forekomme rimeligt, at der søges tilvejebragt Hjemmel for en Ordning“, hedder det, som om Afgørelsen i 1919 ikke var Hjemmel nok. Nok saa rimeligt havde

det været, om Finansministeren i Stedet for denne ikke særlig tiltalende Fremgangsmaade havde anført Grunde, som i nogen Grad kunde forklare den Kovending, Administrationen faktisk har foretaget. Naar det ikke er sket, skyldes det formentlig, at det ikke vil være muligt for Finansministeren at give en fornuftig og forsvarlig Begrundelse for det Skridt, der er taget, og som beklageligvis har faaet Tilslutning fra hele Finansudvalget med det Resultat, at der ikke her i Salen har været Mulighed for at stemme imod den omtalte Tekstanmærkning — det er for øvrigt en af Grundene til, at vi føler os foranledigede til at fremsætte nærværende Lovforslag.

Det, her er Tale om, er slet og ret en Særbeskatning af Landbruget, og tilmed en Særbeskatning, som vender den tunge Ende nedad. Sagen er nemlig den, at de Landmænd, der tvinges til forholdsvis størst Salg af Besætningen, i Almindelighed vil være dem, der i Forvejen er ude for de største Vanskeligheder, dels paa Grund af en til Misvækst grænsende lille Avl, dels fordi Kornlovens Bestemmelser i Forbindelse med de svigtende Tilførsler vanskeliggør Opretholdelsen af Produktionsapparatet. Taget som en Helhed tror jeg, at Landbruget vil opfatte Finansministerens Tekstanmærkning ikke som et Tilfælde, men som et vel tilrettelagt Overgreb.

Selve Lovforslaget er saa let overskueligt, at en nærmere Omtale ikke er nødvendig, og idet jeg da henviser til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, vil jeg anbefale det til Finansministerens og Tingets velvillige Behandling.

Første Næstformand (Vanggaard):
Eksemplarer af det nu forelagte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Der er ikke mere at foretage i dette Møde.

Tingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 30. Januar, Kl. 13 med følgende Dagsorden:

1) Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Spørgsmaalet om Godkendelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Regnskab for Tiden fra 1. April 1939 til 31. Marts 1940.

2) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Kvæg tuberkulose m.m.